

[Frits Clausen.]

ud paa at bestemme et Tvangslaan, men hvorledes har man tænkt at ordne dette Spørgsmaal rent skattemæssigt set? Hvor skal de Folk, der skal yde dette Tvangs- laan, tage Pengene fra til at betale Skat af en Indtægt, som de slet ikke faar i Hænde, og som de efter Lovforslaget heller ikke maa pantsætte? Jeg tror, at den højtærede Finansminister skulde have taget Dilettan- teriet og Taagesnakken, som velmenende National-Socialister i deres nationale Inter- esse stillede den højtærede Finansminister til Raadighed, dengang der var Tid, og dengang der i allerhøjeste Grad var Lejlighed til at afbøde nogle af de Ulemper, der nu er sket.

Saa skal jeg for en Ordens Skyld lige tage det sidste Lovforslag, Forslag til Lov om Ændring i Lov af 29. Oktober 1939 om en kommunal Laanefond. Det er selv- følgelig som Rosinen ved alle andre Lejligheder et nyt Laan. Det er den gammel- kendte Melodi, og den kan gaa en Tid lang endnu.

Det, der er godt i dette Lovforslags- kompleks, havde Regeringen allerede kunnet tage Hensyn til, hvis den havde lyttet lidt til de Forslag, som vi fra national- socialistisk Side allerede i Efteraaret stillede til Regeringens Raadighed, og som Re- geringen afviste kort og ganske klart med Ord som Dilettanteri og Taagesnak. Nu efter et halvt Aars Forløb begynder den høje Regering at tage disse Forslag frem. Jeg anerkender i allerhøjeste Grad, at det kan være meget godt og formaalstjen- ligt at vente noget med sine politiske Forholdsregler. Jeg tror bestemt, at den, der har Tid til at vente taalmodigt i poli- tiske Fremgangsmaader o. s. v., absolut vinder Sejren. Men der ligger en Fare i at høre til de forspildte Chancers Mænd, og det er, hvad Regeringen gør, ved ikke at tage Hensyn til de gode Raad, der blev givet den i Efteraaret. Derfor er Regeringen nu stillet i den kedelige Situation, at den over for saadanne Ord som Dilettanteri og Taage- snak og meget andet maa søbe den Kaal, som den selv har spyttet i. Det gælder ikke alene disse nye Lovforslag, det gælder ogsaa paa en anden Maade. Og det vil jeg sige til den høje Regering, at der sidder en Regering og regerer i Danmark i Dag, der paa en saa ynkelig Maade maa søbe den Kaal, den selv har spyttet i. Det er ved at blive nationalt uværdigt.

Jens Møller: Ved Behandlingen og Omtalen af det foreliggende Lovkompleks

har man fra forskellig Side fremhævet, at Hensigten med disse Lovforslag var en Fordeling af Fattigdommen. Det kan dog ikke være Betegnelsen for Meningene med disse Lovforslag. Der kan da højst være Tale om Fordeling af Fattigdommen inden for en vis Gruppe af Mennesker af Danmarks Erhvervsliv. For var det Meningene, at dette Lands Fattigdom skulde fordeles paa alle, da maa jeg sige, at der i dette Lov- kompleks mangler de Befolkningsdele, som sidder inde med største Delen af Landets Goder. Skal en Fordeling af Fattigdommen til, da er det da netop disse Mennesker, den besiddende Del af det danske Folk, den tilstedeværende Fattigdom skal deles med.

I denne Forbindelse maa jeg omtale en anden Ting, nemlig at man fra ansvarlig Side har den Opfattelse, og ogsaa udtaler den, at Begivenhederne omkring den 9. April har hidført en saadan Nødstilstand, at det giver Anledning til det foreliggende Lovkompleks. Ifølge Referaterne i Aviserne i Dag har Formanden for Arbejdsgiverfor- eningen i sin Formandstale paa Generalfor- samlingen i Gaar udtrykt det saaledes, at Besættelsen af Danmark den 9. April havde afskaaret os fra de oversøiske Raastofkilder, og i denne Forbindelse pegede han paa, at endnu i Marts 1940 var Beskæftigelsen i dansk Industri paa Højde med Beskæfti- gelsen i Marts 1939.

Jeg tvivler ikke paa, at denne Frem- stilling faktisk er rigtig. Man maa imidlertid faa den Opfattelse, naar det fremstilles, som det gøres, at indtil Marts 1940 var alt saare vel, men efter den 9. April indtraf det store Ragnarok. Jeg har Indtryk af, at en saadan Opfattelse deles og fremføres af mange, ogsaa i dette høje Ting. Jeg beklager og advarer imod en Udbredelse af en saadan Opfattelse, først og fremmest fordi den ikke giver et korrekt Billede af Udviklingen af Danmarks erhvervsmæssige og økonomiske Liv under Krigen, og dernæst fordi en saa- dan falsk Opfattelse kan have skadelige Konsekvenser ogsaa for Danmark, ingen politiske Følger, men derimod skadelige Virkninger for den fremtidige økonomiske Udvikling.

Det er saa let begribeligt, at en Ar- bejder, der er blevet arbejdsløs eller har faaet indskrænket Arbejdstid efter 9. April, er tilbøjelig til at give disse Begivenheder hele Skylden for den Ulykke, han er kommet ud i. Denne Tilbøjelighed vil særlig være til Stede, naar han ingen Oplysninger har faaet om de faktiske Forhold. Sandheden er dog den, at den øjeblikkelige Nødstil-